18/09/2020

Η μνήμη της Αγίας Σοφίας στη Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 16 και 17 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η εορτή της Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων της Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στο Κουστοχώρι (Κατασκηνώσεις ΓΕΧΑ).

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή της Αγίας Σοφίας Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Τριποτάμου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του στον Εσπερινό ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τή μνήμη τῆς ἁγίας Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, καί τό ὄνομά της ταυτί-ζε-ται μέ ἕνα ἀγα--θό πού ἀναζητοῦμε οἱ ἄνθρω-ποι σέ κάθε ἐποχή, τή σοφία. Ἡ ἀναζήτηση αὐτή δέν εἶ-ναι τυχαία, ἀλλά ἀπο-τελεῖ συστατικό στο-ι-χεῖο τῆς φύσεως τοῦ ἀν--θρώ--που, ὁ ὁ-ποῖ-ος πλάσθηκε ἀπό τόν δη-μι--ουργό Θεό «κατ᾽ εἰ-κόνα καί καθ᾽ ὁμοίω-σιν» του. Ὡς εἰκόνα Θεοῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ὅλες τίς προϋποθέσεις γιά νά φθάσει στή σο-φία, ἡ ὁποία καί ἀπο-τε-λεῖ μέρος τοῦ ἀληθι-νοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς τοῦ ἀν-θρώπου, ὅπως α-ὐτός προσ--διο--ρίσθηκε ἀπό τόν Θεό, δηλαδή τῆς ὁμοι-ώσεώς του μέ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπόλυτη Σοφία.

Ἡ ἐμπλοκή τοῦ ἀν-θρώ-που μέ τήν ἁμαρτία καί ἡ ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν Θεό ὁδήγησαν τόν ἄν--θρω--πο στήν πε-ποί--θηση ὅτι σοφία εἶ-ναι ἡ κοσμική καί ἀν-θρώ-πι-νη γνώση, τήν ὁποία καί ἐπιδιώκει μέ ζῆλο, παραθεωρών-τας τή ση-μα-σία καί τή σπουδαιό-τητα τῆς θείας σο--φίας, τήν ὁποία συγχέει μέ τή μω--ρία. Αὐτό ἀκριβῶς ἐν--νοεῖ ὁ ἀπό--στολος Παῦ-λος ὅταν λέει ὅτι ὁ Σταυ--ρός τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γιά τούς Ἰου-δαίους σκάν--δαλο καί γιά τούς Ἕλληνες, δη-λα-δή γιά τούς ἐθνικούς, μωρία. Διότι, ὅταν ὁ ἄν-θρωπος χάσει τήν ἐπα--φή μέ

τόν Θεό, χά-νει καί τό σωστό κρι-τή-ριο νά ἐκτιμήσει καί νά ὑπο-λογίσει τήν ἀξία τῶν πραγμάτων, καί ὁ-μοιάζει μέ τά μικρά παι-διά πού ἑλκύονται ἀπό ὅ,τι γυαλίζει, ἔστω καί ἐάν αὐτό δέν ἔχει καμία ἀξία καί εἶναι ψεύτικο· καί ἀντίθετα ἀ-διαφοροῦν γιά ὅ,τι ἔχει πραγμα--τι--κή ἀξία, ἀλ-λά ἡ ἐμφάνισή του δέν τά ἐντυπωσιάζει.

Αὐτό συμβαίνει καί μέ μᾶς σήμε--ρα. Ἑλ-κυόμε-θα καί ἐντυ-πω-σι-αζό--με-θα ἀπό τήν ἐγκό-σμια γνώ-ση καί σοφία καί ἀδιαφοροῦμε γιά τή θεία καί τήν ἄνωθεν σοφία, ἡ ὁποία, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰά-κω-βος ὁ ἀδελφόθεος εἶναι ἁγνή, εἰ--ρη--νική, ἐπιει-κής, εὐπειθής, με--στή ἐλέ-ους καί καρπῶν ἀγα---θῶν, ἀδιά--κριτος καί ἀνυπόκριτος.

Ἀσφαλῶς ἡ ἐπιδίωξη τῆς μιᾶς σοφίας δέν ἀκυ--ρώνει οὔτε ἐμποδί-ζει τήν ἐπιδίωξη καί τῆς ἄλλης, διότι ὁ Θεός «ἔδωσεν ἀνθρώποις ἐ-πι---στήμην ἐνδοξά-ζε-σθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐ-τοῦ». Θά πρέπει ὅμως νά προσέχουμε, ὥστε ἡ ἐπι-δί-ω---ξη τῆς ἀνθρωπίνης σο-φίας νά μήν μᾶς ἀπο-μα--κρύ-νει ἀπό τήν καλ-λιέρ--γεια τῆς θείας σο-φίας, διότι τότε ἡ σοφία μετατρέπεται σέ μωρία καί οἱ σοφοί ἀποδει-κνύ----ονται ἄσοφοι ἐνώ-πιον τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέ-τως, ὅσοι εἶναι πραγμα-τικά σοφοί τό ἀποδει-κνύ-ουν μέ τόν τρό--πο πού συστήνει ὁ ἀπό-στο-λος Ἰάκωβος: «Τίς σο-φός καί ἐπιστή-μων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς κα-λῆς ἀνα-στρο-φῆς τά ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας».

Αὐτή τή θεία σοφία διέ-θετε καί ἡ ἑορταζο-μέ-νη ἁγία Σοφία· καί τό ἀπέδειξε μέ τά ἔργα καί τή ζωή της. Πιστή καί εὐσεβής ἀνέθρεψε τίς τρεῖς θυγατέρες της «ἐν παι--δείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου». Τίς ἀνέθρεψε μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε παρά τή νεαρή τους ἡ-λι--κία νά μπο--ροῦν νά δια-κρίνουν ποιόν δρό---μο ἔπρεπε νά ἀκολου-θή-σουν στή ζωή τους, νά μποροῦν νά ὑπερα-σπίζονται τήν πίστη τους μέ γενναιότητα καί θάρρος, καί νά ὑπο-μέ-νουν τά μαρτύρια στά ὁποῖα τίς ὑπέβαλαν γιά νά ἀρνηθοῦν στόν Χριστό.

Ἔτσι, ἀπέδειξε ὅτι ὄχι μόνο ἡ ἴδια διέ-θετε τήν κατά Θεόν σο-φία, ὥστε νά κατανοεῖ πώς δέν ἔχουν καμία ἀξία «τά παθήματα τοῦ νῦν και-ροῦ πρός τήν μέλ-λου-σαν δόξαν ἀπο-καλυ-φθῆ--ναι εἰς ἡ-μᾶς», ὅτι δηλαδή δέν ἔχουν ἀξία μερικά χρόνια ἐπί-γειας ζωῆς μακρυά ἀπό τόν Χριστό σέ σύγκρι--ση μέ τήν αἰώνια ζωή καί μακα--ριό--τητα πού χαρί-ζει ἡ πίστη σέ Ἐκεῖνον, ἀλλά μετέδωσε καί αὐ-τή της τή σοφία καί στίς νεαρές θυγα--τέρες της, πού ἀποδείχθηκαν πιό σοφές ἀπό τόν σοφό καί ἔμπειρο αὐτοκρά-το-ρα Ἀδριανό πού μάταια ἐπιχείρησε νά τίς μετα-πείσει μέ τά βα-σανιστή-ρια.

Καί ἐάν οἱ τρεῖς νεα-ρές μάρτυρες, ἡ ἁγία Πί--στις, ἡ ἁγία Ἐλπίς καί ἡ ἁγία Ἀγάπη, ἀπέ-δει-ξαν τήν κατά Θεόν σο-φία τους μέ τήν ὁμολο-γία καί τό μαρτύριό τους, ἡ μητέρα τους ἡ ἁγία Σοφία τήν ἀπέδει-ξε μέ τήν εὐσεβῆ ἀνα-τροφή τῶν παι--διῶν

της, μέ τήν ὁμολογία τῆς πίστεώς της ἀλλά καί μέ τήν καρ--τερία μέ τήν ὁποία ὑπέ-μενε τό μαρ-τύριο τῶν τριῶν θυγατέρων της, καρτε-ρία, ἡ ὁποία τήν ἀνέδει-ξε καί ἐκείνη μάρ--τυρα, γιατί εἶναι ὅν-τως μαρτύριο νά πα-ρα-κο--λουθεῖ μιά μητέρα τό μαρτύριο τῶν παι-δι-ῶν της καί νά τά πα-ρο-τρύνει σ᾽ αὐτό.

Ἄν ὁ κό-σμος καί ἡ κοινωνία μας δοκιμάζεται σήμερα ἀπό ποικιλώ-νυ-μες κρίσεις, πού ἐπιτείνονται καί ἀπό τήν κρίση πού προκαλεῖ ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, δέν εἶναι γιατί μᾶς λείπει ἡ σο-φία τοῦ κόσμου, ἀλλά για-τί μᾶς λείπει ἡ σο-φία τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτό καί παίρ-νοντας ἀφορ--μή ἀπό τό παράδειγ-μα τῆς ἁγίας Σοφίας ἄς στρα--φοῦμε πρός τήν ἄνω--θεν σοφία καί ἄς ἐπι--διώ-ξουμε νά τήν ἀπο---κτή-σουμε καί νά τήν οἰ-κειωθοῦμε μέσα ἀπό τίς εὐ-καιρίες πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκ--κλη--σία μας καί μέσα ἀπό τόν πνευ-ματικό μας ἀγώνα, ὥστε νά μπορέσουμε νά ἀντι-μετωπίσουμε τίς κρίσεις πού διέρ-χεται ὁ κόσμος μας καί ὁ κα-θένας μας, ἀλλά καί τήν κρίση τῆς πανδημίας, ἀκολου-θώντας τίς ὁδηγίες τῶν ὑπευθύ-νων, ὥστε διά τῶν πρεσβειῶν τῶν ἑορταζο-μέ-νων ἁγίων καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά τίς ἀντιμετωπίσουμε μέ ὑπομο-νή καί νά ἐξέλθουμε ἀλώ-βητοι ἀπό αὐτές.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμ-φο-ρούμεναι, τῆς ἐκλε--κτῆς Σοφίας ... αἱ θυ-γα-τέρες αἱ τρεῖς κατῄσχυ-ναν, τυραννούν-των φρύ--αγ--μα». Τιμᾶ καί

γεραίρει σή-με-ρα ἡ ἁγία μας Ἐκκλη-σία καί πανηγυρίζει ὁ ἱε-ρός αὐτός ναός τή μνήμη τεσ-σά-ρων ἁγί-ων, τριῶν θυγατέρων καί τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας, καί τῶν ἁγίων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης.

Οἱ τέσσερις ἑορταζόμενες ἁγίες δέν καταγόταν ἀπό πλούσια καί εὐγενῆ οἰκογένεια. Δέν διέθε-ταν ὄνομα ἐπι-φανές καί λαμπρό, διέ-θεταν ὅμως πίστη θερμή καί ἀκρά-δαντη σέ Ἐκεῖνον, τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα», ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κάμ-πτει «πᾶν γόνυ ἐπι-γείων καί ἐπουρα-νί-ων καί καταχθονίων».

Κοντά στόν Χριστό εἶ-χε ὁδη-γήσει ἀπό τή βρεφική τους ἡλικία τά τρία παι-διά της ἡ ἁγία Σο-φία, καί κοντά στόν Χριστό εὕρισκε δύνα-μη καί παρηγορία καί στή-ριγμα, ὅταν ἔχασε τό φυ--σικό στήριγμα τῆς ζω--ῆς της καί ἔμεινε χή-ρα σέ νεαρή ἡλικία μέ τρία ἀνήλικα παιδιά.

Κάθε μητέρα στή θέση της θά ἔκανε σχέδια καί ὄνειρα γιά τό μέλ-λον τῶν παιδιῶν της. Θά ἤθε-λε νά δεῖ τίς θυγα-τέ--ρες της νά με-γαλώ-νουν καί νά προοδεύ-ουν καί νά τῆς χαρί-ζουν τή χαρά πού δέν πρόλαβε νά χαρεῖ. Ὅ-μως ἡ ἁγία Σοφία δέν ἐνδιαφερόταν γιά τίς χα-ρές καί τίς ἀπο-λαύ-σεις τοῦ κό-σμου. Κρί-νον-τας τά πράγματα μέ τά μέτρα τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ πού εἶχε ἀπο-κτήσει μέσω τῆς πί-στε-ως καί τῆς ἀγάπης της στόν Χριστό, εἶχε ἄλλες φιλοδοξίες καί ἄλλα ὄνειρα γιά τά τρία κορί-τσια της. Ἤξερε πόσο ἐπικίνδυνοι εἶναι οἱ πει---ρασμοί τοῦ κόσμου καί οἱ πα-γί-δες τοῦ δια-βόλου καί πόσο εὔκολα μπορεῖ νά πέσει ὁ ἄν-θρωπος καί πολύ περισ-σότερο τά νέα παιδιά σ᾽ αὐτές.

Γι᾽αὐτό τό μόνο πού ἐπιθυμοῦσε, τό μόνο πού ἐπιζητοῦσε, τό μό-νο πού ἤθελε γιά τά τρία κορίτσια της εἶναι νά μείνουν γιά πάντα πιστά στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί νά στη-ρί-ζουν τήν ἐλπίδα τους γιά τό παρόν καί τό μέλ-λον τους σ᾽ Αὐ-τόν, νά ἔχουν δηλαδή στήν ψυχή τους τίς ἀρετές πού δήλω-ναν τά ὀνό-ματα πού ἔλαβαν, ὅταν βαπτί-σθη-καν, δηλαδή τήν πί-στη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγά-πη, τίς τρεῖς ἀρετές πού μένουν καί συνο-δεύουν τόν ἄνθρωπο μέ-χρι τήν αἰώνιο ζωή, ὅπως γράφει ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος στήν πρός Κορινθίους ἐπι-στο-λή του: «νυνί δέ μέ-νει πί-στις, ἐλπίς, ἀγάπη, τά τρία ταῦτα· μείζων δέ τούτων ἡ ἀγάπη».

Αὐτές τίς τρεῖς ἀρετές καλλιέρ-γη-σε στήν ψυχή τῶν τριῶν θυγα-τέρων της ἡ ἁγία Σοφία. Καί αὐτές ὡς γῆ ἀγαθή τίς δέχθηκαν καί ἀπέ-δω-σαν «καρπόν ἑκατοντα-πλα--σίονα».

Καί ὅταν βρέ-θηκαν ἐνώ-πιον τοῦ Ρωμαίου δι-καστοῦ πού ζητοῦσε ἀπό τήν κάθε μία ξεχω-ριστά νά ἀρ-νηθεῖ τήν πίστη της στόν Χρι-στό γιά νά ἀπολαύσει ὅλα τά ἀγα-θά τῆς προσ-καί-ρου ζω-ῆς πού θά τῆς χά-ριζε, αὐτές ἔμειναν σταθε-ρές στήν πίστη καί στήν ἀγά-πη τους στόν Χρ-ι-στό καί προτί-μη-σαν νά θυσιάσουν τή ζωή τους μέ τήν ἐλπίδα τῶν μελ-λόντων ἀγα-θῶν παρά νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους. Πόση δύναμη χρειάζεται γι᾽ αὐτό εἶναι δύσκολο νά τό ἀντιλη-φθοῦ-με, γιατί οἱ τρεῖς ἁγίες ἦταν μικρά παιδιά, δώδεκα χρονῶν ἦταν ἡ μεγαλύτερη, καί εἶχαν μπροστά τους τή ζωή, καί ἦταν εὔκολο νά παρασυρθοῦν ἀπό τίς ὑποσχέσεις καί ἦταν δύσκολο νά ἀντέχουν τή σκληρότητα τοῦ μαρ-τυρίου. Καί ὅμως τό

κα-τόρθωσαν μέ τή δύ-να-μη τῆς πίστεως στόν Χριστό καί μέ τίς προ-σευχές τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας, πού μέ γενναιό-τητα τήν ὁποία ἀντλοῦσε ἀπό τήν πίστη της προέ-τρε-πε καί ἐνεθάρ-ρυ-νε τίς τρεῖς θυγατέρες της στό μαρτύριο, χαρούμενη για---τί ὁ σπό-ρος τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό πού εἶχε σπείρει στίς ψυχές τους εἶχε ριζώσει γερά.

Τό πα-ράδειγμα τῆς ἐορ-ταζο-μένης ἁγίας Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγα-τέρων της ἄς γίνει παρά-δειγ-μα καί γιά μᾶς, ὄχι μόνο γιά νά μᾶς διδά-ξει πῶς θά πρέπει νά δια-παιδα-γω-γοῦμε τά παι-διά μας ἀλλά καί γιά τό ποιές θά πρέπει νά εἶναι οἱ φιλοδοξίες μας καί οἱ ἐπιθυμίες μας γι᾽ αὐτά. Γιατί συχνά οἱ δικές μας λανθασμένες ἐπιλογές καί ἐπι-διώξεις ἀντί νά ὠφελοῦν βλά-πτουν τά παιδιά μας καί ἀντί νά τά ὁδηγοῦν κον-τά στόν Θεό, τά ἀπο---μακρύνουν ἀπό αὐ-τόν μέ κατα-στρο-φικές γιά τή ζωή τους συνέ-πειες πού κάνουν καί ἐμᾶς τούς ἴδιους δυστυ-χεῖς. Ἄς μιμη-θοῦ-με, λοιπόν, τό παράδειγμα τῆς ἁγίας Σοφίας καί ἄς καλλιεργή-σουμε πρῶτα ἐμεῖς καί μετά τά παι-διά μας τίς τρεῖς αὐτές μεγάλες ἀρετές, τήν πί-στη, τήν ἀγάπη καί ἐλπίδα στόν Θεό, καί αὐτές θά μᾶς κρατή-σουν γιά πάντα κοντά του καί θά μᾶς προ-φυ-λάξουν καί θά προφυ-λάξουν καί τά παιδιά μας ἀπό τούς κινδύνους τοῦ κόσμου καί θά μᾶς χα-ρίσουν τήν αἰώνιο ζωή κοντά στόν Χριστό. Ἀλλά καί αὐτό τό τόσο κρίσιμο διάστημα καί γιά τήν πατρίδα μας καί γιά ὅλους μας, ἐξαιτίας τῆς ἀναζωπυρώσεως τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, θά μᾶς βοηθήσουν νά τήν ἀντιμετωπίσουμε μέ τή χά-ρη καί μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἀκο-λουθώντας πάντοτε τίς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν, ὥστε νά παραμεί-νου-με ὅλοι κατά τό δυνατόν ὑγι-εῖς, διά πρεσβειῶν καί τῶν ἐορ-τα-ζομένων ἁγίων Πίστεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπης καί τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας.